

*Pentru Ștefan și Cornelia Grigore, Gheorghe și Maria Matei,
părinții mei și ai soției mele, care ne-au oferit dragostea și
susținerea lor necondiționate. – C. G.*

Copyright © Editura Iona 2022

Ediția a III-a. Toate drepturile rezervate.

Orice reproducere a acestei lucrări, parțială sau integrală, prin orice mijloace,
nu poate fi realizată decât cu acordul explicit al Editurii Iona.

Autor: Cătălin Grigore

Ilustrator: Adela Maria Calistru

Redactor: Cristina-Alina Carp

Layout și DTP: Alexandra Grigore

EDITURA IONA

București, România

Tel. 0724490846

E-mail: edituraiona@gmail.com

Comenzi online:

www.edituraiona.ro

Descrierea CIP este disponibilă la
Biblioteca Națională a României.

Nașterea Domnului

povestită de Cătălin Grigore
cu ilustrații de Adela Maria Calistru

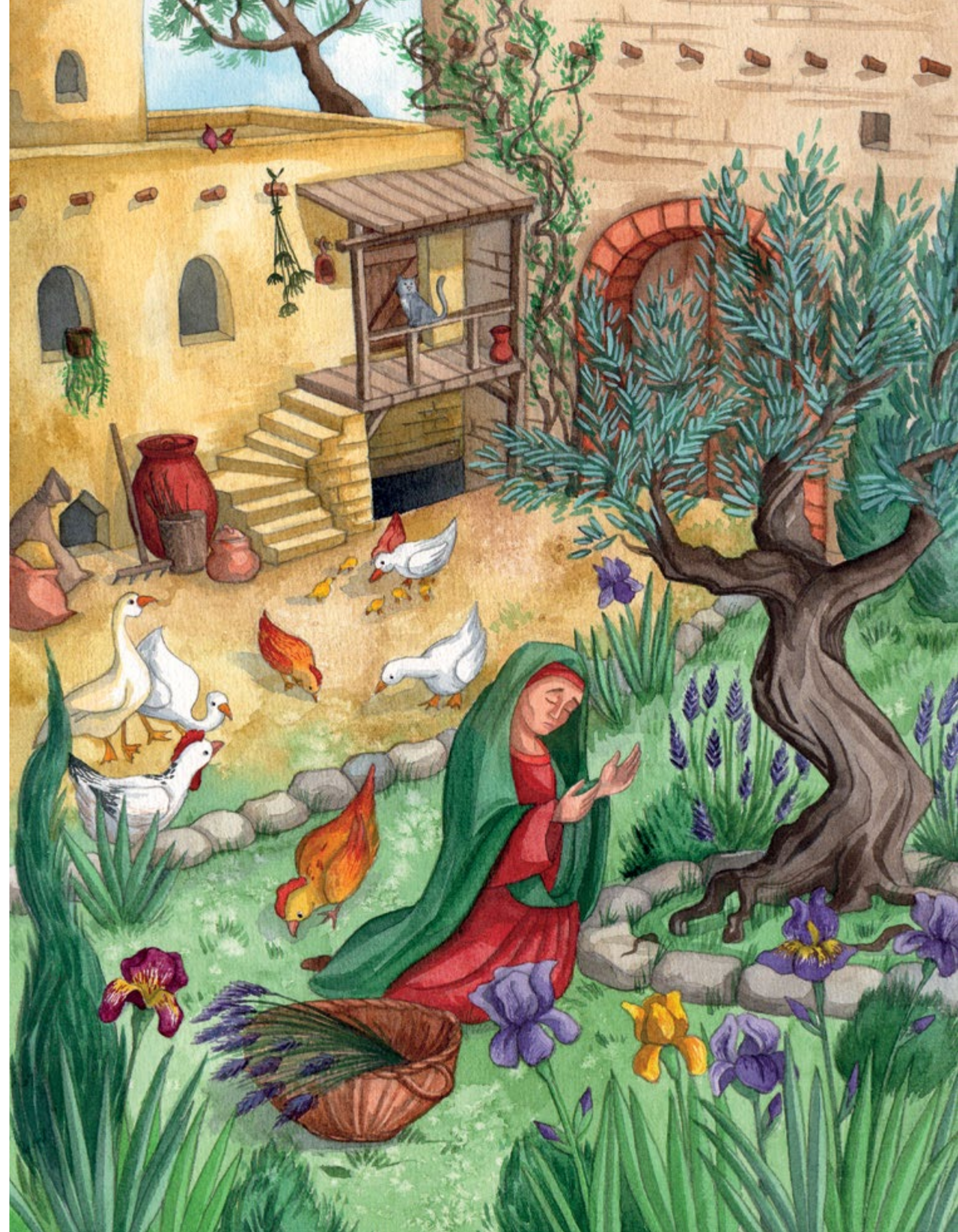

A trecut multă vreme până când Dumnezeu Tatăl a găsit o familie vrednică din care să se nască Maica Fiului Său. Acum mai bine de două mii de ani, trăiau în Iudeea doi soți evrei, Ioachim și Ana, care erau cinstiți și milostivi, aveau multă credință în Dumnezeu și împlineau poruncile Lui. Ioachim se trăgea din slăvitul neam al regelui David, iar Ana, din neamul preoțesc al lui Levi. Aceștia aveau o mare durere: nu puteau să aibă copii. Viața trecea zi după zi, an după an, ei îmbătrâneau și Dumnezeu nu arăta niciun semn că le asculta rugăciunile. În vremea aceea, la evrei, se credea că cei care nu aduceau pe lume copii erau, de fapt, pedepsiți pentru păcatele lor. De aceea, niciun dar, nicio binefacere nu erau permise la Templul din Ierusalim din partea soților neroditori. Dar, fără să-și piardă nădejdea, Sfinții Ioachim și Ana se rugau neîncetat ca Dumnezeu să le dăruiască un copil.

Într-o zi, Ioachim a încercat totuși să aducă daruri la Templu, dar Marele Preot nu a vrut să le primească. Mai mult, evreii care erau de față l-au dat la o parte, ca pe unul nevrednic să aducă jertfe Domnului. Atunci, mâhnirea celor doi soți a devenit de neîndurat.

Sfânta Ana s-a retras îndurerată în grădina casei lor și s-a rugat încă o dată cu lacrimi fierbinți, făgăduindu-I lui Dumnezeu că, dacă le va dăruia un copil, îl vor închina Lui când se va face mare. Așa a făcut și Sfântul Ioachim. Urcând în singurătate pe munte, s-a rugat îndelung lui Dumnezeu să-l dezlege de tristețea nerodirii.

Mișcat de rugăciunea lor stăruitoare și de răbdarea pe care o avuseseră vreme de cincizeci de ani, Dumnezeu le-a trimis pe Arhanghelul veștilor bune, Gavriil, care le-a vestit că vor avea o fiică binecuvântată, prin care va veni mântuirea lumii. Și, deși era bătrână, Sfânta Ana a rămas la scurtă vreme însărcinată, iar după nouă luni a născut-o pe Sfânta Fecioară Maria.

Fecioara Maria a rămas la Templu doisprezece ani rugându-se lui Dumnezeu, citind Scripturile și primind învățătură despre credință de la îngeri. Înfațișarea ei era nobilă și plină de lumina dumnezeiască. Cu celelalte fete era întotdeauna smerită, blândă, prietenoasă și răbdătoare, străduindu-se să păstreze pacea și bunăvoința între ele. Era un exemplu de nemaivăzută sfințenie. De aceea, toate fetele o ascultau și-i urmau sfaturile cu încredere.

Maria își închinase viața lui Dumnezeu și voia să rămână fecioară. Așadar, când a împlinit cincisprezece ani, Arhiereul Zaharia, fiind luminat de Dumnezeu, a logodit-o cu un bătrân văduv cu viață sfântă, pe nume Iosif. Zaharia a făcut acest lucru înțelept ca să-i îplinească dorința și, în același timp, ca prin logodirea cu Iosif Maria să fie păzită de răutatea vrăjmașului mântuirii noastre, diavolul. Fiindcă Mântuitorul lumii avea să se nască dintr-o sfântă fecioară, diavolul pândea toate fecioarele cu gândul de a le ispiti spre păcat sau spre căsătorie ca Mântuitorul să nu Se mai poată naște.

În casa lui Iosif din cetatea Nazaret, Maria torcea, țesea, cosea și făcea milostenie celor săraci și necăjiți. Și, fiindcă simțea ca nimeni altcineva suferințele oamenilor pricinuite de păcat, se ruga fierbinte lui Dumnezeu să-L trimită cât mai curând pe pământ pe Mântuitorul. Într-o zi, pe când torcea fire pentru pânza catapetesmei Templului din Ierusalim, i s-a arătat Arhanghelul Gavriil și i-a spus:

— Bucură-te, ceea ce ești plină de har, Domnul este cu tine! Binecuvântată ești tu între femei!

Apoi, Arhanghelul i-a dat vestea cea bună:

— Nu te teme, Maria, că vei naște un Fiu și-I vei pune numele Iisus.

Când a auzit aceste cuvinte, Maria s-a mirat fiindcă nu înțelegea cum ar fi putut să devină mamă, de vreme ce îi făgăduise lui Dumnezeu că va rămâne fecioară. Dar Arhanghelul Gavriil i-a descoperit că prin Duhul Sfânt va naște pe Fiul lui Dumnezeu, Iisus Hristos, care va aduce mântuirea oamenilor.

La auzul acestor cuvinte, Maria a răspuns cu credință și cu smerenie:

— Eu sunt roaba Domnului. Să se îplinească cu mine voia Lui!

În clipa în care Fecioara a încuviințat, Duhul Sfânt S-a pogorât în sufletul și în trupul ei, a vindecat-o de rana neascultării lui Adam și Eva, a sfințit-o și L-a zămislit tainic în pântecul ei pe Hristos.

La o stână din apropierea peșterii, câțiva păstori cântau din fluiere lângă foc în timp ce își păzeau turmele. Deodată, Arhanghelul Gavriil li s-a arătat în mare slavă. Strălucirea lui făcea noaptea să pară zi. Înfricoșați, păstorii și-au acoperit ochii cu mâinile, dar îngerul le-a spus cu blândețe:

— Nu vă temeți! Vă binevestesc vouă o bucurie mare, care va fi pentru tot poporul. Astăzi S-a născut Mântuitorul lumii, într-o peșteră din Betleemul lui David. Mergeți și-L veți afla înfășat în scutece și culcat în iesle.

După aceea, păstorii cei simpli au văzut pe cer multe cete îngerești laudându-L pe Dumnezeu și cântând cu glasuri minunate:

— Slavă în cer lui Dumnezeu și pe pământ să fie pace, între oameni bunăvoire!

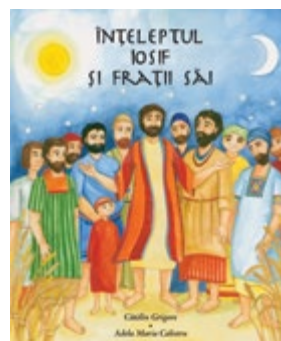
Apoi, înainte ca păstorii să poată spune ceva, stâna a fost iarăși învăluită de întuneric și de tăcerea nopții. Plini de uimire și de sfântă bucurie, păstorii au plecat degrabă spre peșteră. Intrând în staul, s-au minunat când au văzut aieva că se împlinise ceea ce le spusese Arhanghelul Gavriil. S-au închinat Nou-Născutului, L-au laudat și L-au slăvit pe Dumnezeu. Pe urmă le-au povestit Fecioarei Maici și Dreptului Iosif cum au fost îndrumați de un înger să vină să-L vadă pe Mesia, Mântuitorul neamului omenesc. Amândoi s-au mirat de cuvintele lor, iar Maica Domnului, mulțumind Atotputernicului, a păstrat tainic în inima ei toate lucrurile minunate pe care le auzea despre Fiul Său, întărindu-se în credință.

Păstorii I-au adus Pruncului în dar lapte și un mieluşel, simbolul blândeții dumnezeiești și al jertfei pe Cruce pe care avea să o facă Hristos pentru mântuirea noastră.

În zilele următoare, Dreptul Iosif a mers în Betleem și a aflat o casă potrivită în care să-i mute pe Prunc și pe Maica Lui. Acolo s-au odihnit pentru o vreme. Fecioara Maria Îl îmbrățișa și Îl alăpta cu dragoste pe Prunc, iar El îi zâmbea cu recunoștință.

La Editura Iona au mai apărut:

Comenzi online:
www.edituraiona.ro
Tel.: 0724490846
E-mail: edituraiona@gmail.com